

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4397/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Цакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Јанковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6209/19 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6209/19 од 04.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6209/19 од 04.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 817/2018 од 28.02.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су ништави и не производе правно дејство: уговор о поклону Ов ../96 од 06.11.1996. године закључен између поклонодавца ГГ и ББ, као поклонопримца и уговор о поклону Ов ../96 од 06.11.1996. године, закључен између поклонодавца ББ и ВВ, као поклонопримца, оба оверена у Општинском суду у Смедереву, што су тужене дужне да признају и трпе. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка, као солидарним повериоцима исплати износ од 243.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6209/19 од 04.03.2020. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији

одлучује као изузетно дозвољеној, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на злоупотребу приликом овере потписа уговарача указивањем да је поклонодавац био неписмен и слабовид, заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, без утицаја је позивање тужиоца на одлуку Врховног суда Рев 3132/05, имајући у виду да се у том случају ради о другачијој чињенично – правној ситуацији.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о поклону поднета је 01.09.1997. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 5.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**